

[Rager.]

tigt ad, men Toldraadets Appeludvalg siger altsaa noget andet efter 10 Aars Forløb, hvor vedkommende Virksomheder er bygget op paa Grundlag af den bestaaende Fortolkning. Efter at have bemærket dette, at jeg ikke forstaar Administrationens oprindelige Stilling, og at der fra embedsmæssig Side ikke er skabt virkelig Klarhed over Forholdet, og idet jeg tilføjer, at det videre for mig i alt Fald er vanskeligt at forstaa en Række embedsmæssige Foreteelser inden for Toldvæsenets Omraade, kan jeg naturligvis kun indrømme, at naar Sagen er kommet til Drøftelse, maa den ordnes og ordnes rationelt.

Nu har jeg straks i Udvalget, da vi første Gang fik Lejlighed til at drøfte dette Ændringsforslag, som først kom frem paa et forholdsvis sent Tidspunkt, gjort dets Tekst til Genstand for en Del Kritik og ogsaa ment, at det paa nogle Punkter er lidt vanskeligt at fortolke, idet det er vanskeligt at se, hvordan man nu skulde faa de forskellige Ting ind under det; men der er en Ting, som jeg er ganske klar over, og det er, at naar der i Ændringsforslaget staar, at de til et Dagblad udgivne Tillæg, som er fremstillet paa herunder henført Papir, hverken for det enkelte Tillæg eller for de i Løbet af en Uge udgivne samlede Tillæg til Dagbladet maa omfatte mere end 14 Sider af det paagældende Dagblads normale Format, da maatte det efter mit Skøn involvere, hvis Bladet til et enkelt eller et samlet Tillæg i Løbet af en Uge brugte over 14 Sider af Bladets normale Format, skulde alt, hvad der var brugt, betales efter den høje Toldsats. Er dette Tilfældet, hørte intet af dette under Nr. 269. Jeg kan ikke læse det, der staar her, paa anden Maade. Jeg gjorde opmærksom paa det i Udvalget, men Udvalget var udrustet med en særlig Sagkundskab, nemlig 3 Medlemmer af Toldraadets Appeludvalg, og disse tre Medlemmer var enige om, at det skulde forstaaes saaledes, at hvis der var mere end 14 Sider af Bladets normale Format, skulde der kun være Tale om, at det var for de overskydende, der ikke skete nogen Henførsel til den lave Sats, hvorimod de 14 Sider til enhver Tid henførtes til den lave Toldsats. Jeg har gjort min Tiltræden af hele dette Ændringsforslag afhængig af, at jeg under Sagen vilde bringe dette Spørgsmaal frem, forventende at faa den højtærede Finansministers Tilsagn om, at dette sidste, uagtet der efter mit Skøn staar noget ganske andet, vilde være Administrationens Standpunkt. Jeg vil paa en vis Maade beklage det, hvis det er Til-

fældet, fordi saa er det, der er udtrykt, meget daarligt udtrykt, men Realiteten for mig bliver dog den, at saa maa det ændres. Mit Standpunkt er dette, at de 14 Sider maa være at henføre i alle Tilfælde til den lave Toldsats, men at dette ikke kan udtrykkes i de Ord, der staar. Jeg venter, at den højtærede Minister vil udtale sig herom, idet jeg tror, at i Realiteten er Udvalgets Medlemmer enige med mig, men jeg maa hævde, at jeg er den eneste, der læste det paa den rette Maade, hvis Finansministeren ikke er enig med Udvalgets Flertal.

Jeg skal derefter forlade dette Spørgsmaal, idet jeg forventer, at vi faar en Udtalelse derom, og vende mig til nogle af de fra anden Side stillede Ændringsforslag, nemlig de Ændringsforslag, for hvilke det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i Dag paa Venstres Vegne har været Defensor. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har paa Venstres Vegne stillet nogle Ændringsforslag, af hvilke nogle tilsigter en Formindskelse af Statens Indtægter og andre en Forhøjelse. Og det ærede Medlem har atter og atter i Udvalget bedyret over for Finansministeren, at Venstre selvfølgelig vilde give Finansministeren fuld Dækning. Venstre ønskede, at der skulde være absolut Balance paa Regnskabet, paa det Punkt kunde Finansministeren forlade sig trygt paa Venstre. Men hvis dette virkelig er Tilfældet, hvis det ikke alene er Talemaader, det ærede Medlem er kommet med, maa det være Regnekunsten, der er noget i Vejen med. Det ærede Medlem vil føre bort fra Statskassen Benzinafgift paa i alt ca. 11 Mill. Kr., det ærede Medlem vil slette Toldloven af 15. Oktober 1932 paa en saadan Maade, at der ved Tilbagegang til de gamle Satsers under Fastholdelse af den Importmængde, der var i Fjor, bliver en Nedgang i Toldindtægterne paa ca. 9 Mill. Kr. Jeg kommer senere tilbage til de i høj Grad mærkelige Bemærkninger, som det ærede Medlem har gjort i Tilslutning til dette, og i hvilke han vil bestride den Nedgang i Indtægterne, som jeg her har fremsat vil blive en Følge af hans Forslag; men disse 11 Mill. Kr. plus disse 9 Mill. Kr. er ikke mindre end 20 Mill. Kr., og hvis vi saa ser, hvad det ærede Medlem byder til Erstatning, er dette meget ringe. Det ærede Medlem mener at tilbyde paa Ølbeskatningen ca. 4 Mill. Kr. og paa Omsætningsafgiften af stærke Drikke et noget lignende Beløb. Det ærede Medlem tilbyder 8 Mill. Kr., hvor der er Brug for 20. Selv om det ærede Medlem vil afvise — hvad jeg altsaa senere kommer til at gen-